

A soft, painterly illustration of a brown rabbit with long ears, running through a forest. The rabbit is in the lower half of the frame, surrounded by white daisies with yellow centers. The background shows tall, slender trees with green foliage, creating a misty atmosphere. The overall color palette is muted greens and browns.

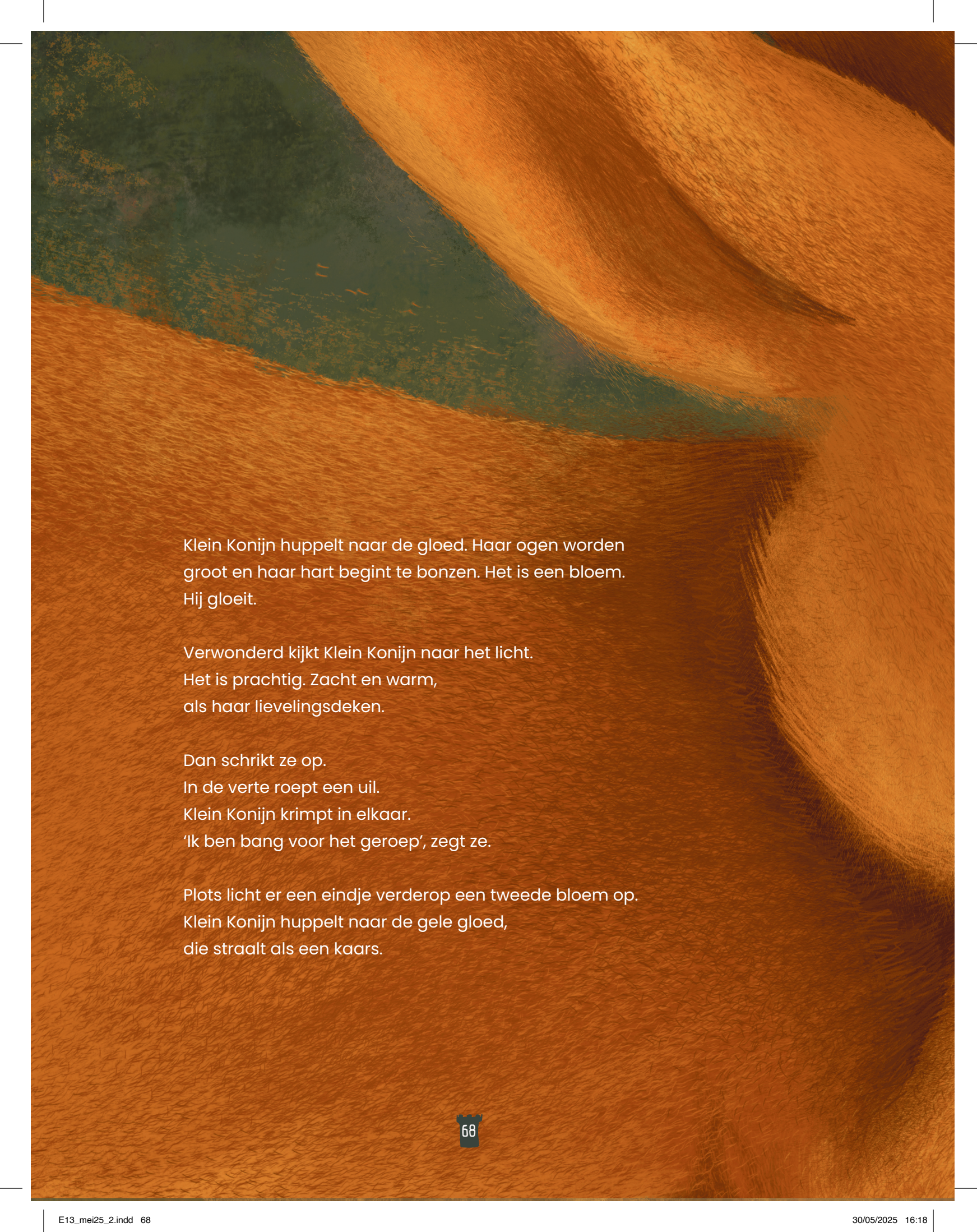
Het lichtjesbos

Klein Konijn is in het bos. De grond voelt vreemd onder haar pootjes. Ze spitst haar oren en ze luistert. Het klinkt hier niet als thuis. Ze steekt haar neus in de lucht en ze snuffelt. Het ruikt hier niet als thuis.

Ze kijkt naar links en naar rechts, naar voor en naar achter. De zon piept nog net door de takken. De schaduwen zijn zo lang dat ze haar lijken te pakken.

'Ik ben bang', zegt Klein Konijn zacht. Dan ziet ze iets. Een lichtje tussen de varens.

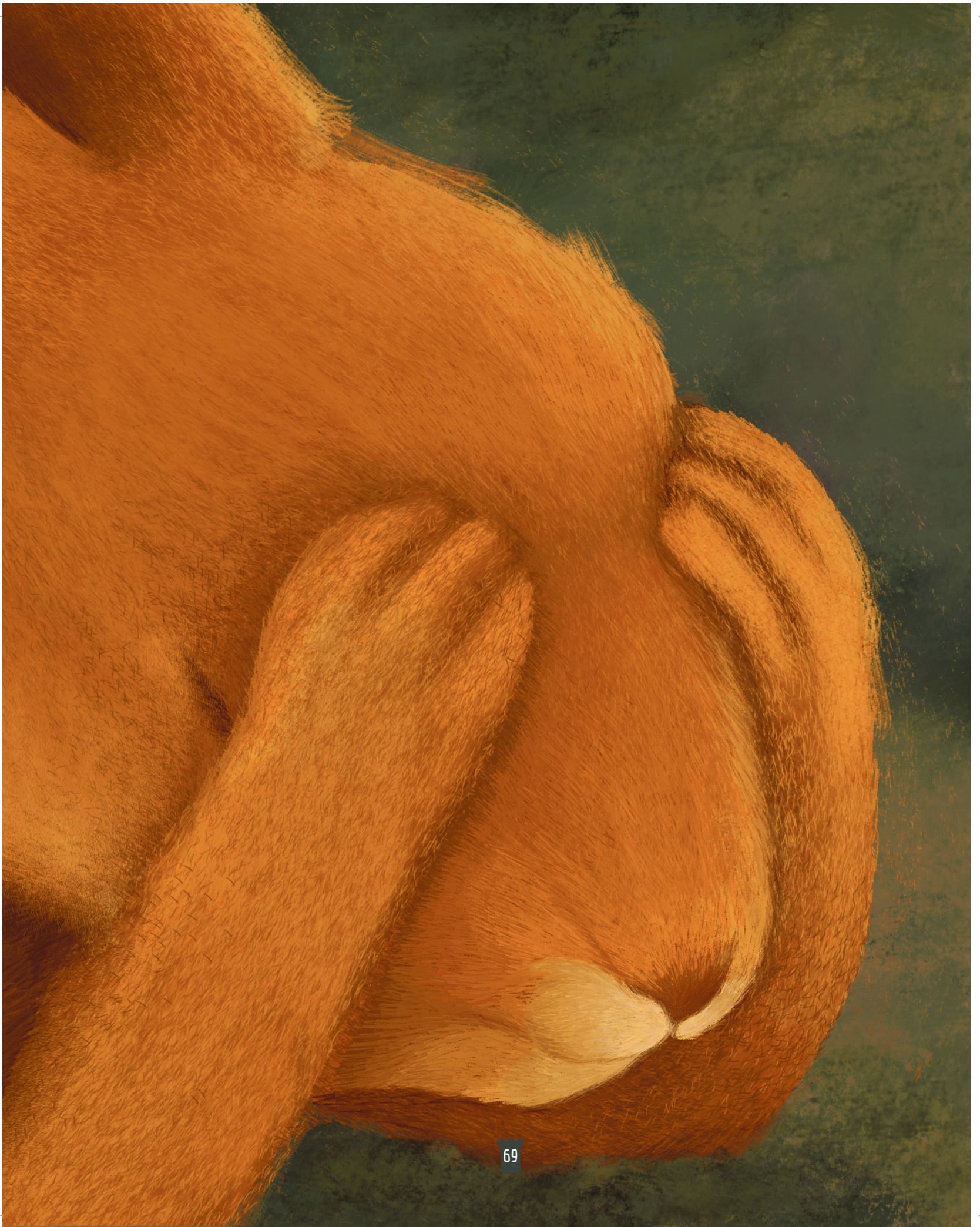

Klein Konijn huppelt naar de gloed. Haar ogen worden groot en haar hart begint te bonzen. Het is een bloem. Hij gloeit.

Verwonderd kijkt Klein Konijn naar het licht. Het is prachtig. Zacht en warm, als haar lievelingsdeken.

Dan schrikt ze op.
In de verte roept een uil.
Klein Konijn krimpt in elkaar.
'Ik ben bang voor het geroep', zegt ze.

Plots licht er een eindje verderop een tweede bloem op. Klein Konijn huppelt naar de gele gloed, die straalt als een kaars.

A detailed illustration of a brown rabbit sitting in a dark forest at night. The rabbit is looking towards a glowing dandelion seed head on the left. The forest is filled with tall trees and various green plants, with a soft, ethereal light filtering through the scene.

'Ik ben bang alleen', zegt Klein Konijn. Een derde
bloem licht op. Oranjerood.

'Ik ben bang voor het donker', zegt Klein Konijn. Een
groene gloed.

'Ik ben bang dat ik niet meer thuiskom', zegt Klein
Konijn. Een paarse gloed.

'Ik ben bang dat ik papa en mama nooit meer zie',
zegt Klein Konijn. Een gouden gloed. Als betoverd
staart ze naar het lichtje.

Het is net zo helder en
vol als de maan.

De maan!

Klein Konijn kijkt omhoog en om zich heen. Achter
zich ziet ze het pad van gloeiende bloemen.

Ze is niet meer in het bos en ze is ook niet meer
bang. Ze staat op een heuvel en ze kijkt naar
beneden.

Daar, in het dal, ziet ze een lichtje,
maar het is geen
bloem.

Patricia

Jannie